vino estas nur ia abomena ~afoZ. 2 (f) Malagrable pika : ~a humoroZ, tono. ~o. Kombinaĵo de hidrogeno kun metalo, rugiganta lakmuson.

Aĉ. I° Sufikso esprimanta malbonecon, malbonan kvaliton : ĉeval~o (malbona ĉ.); dom~o (malbela d.); rigard~i (stulte r.); babil~i (stulte, vante aŭ malice paroli.) Kp fi.

11º Vortero memstara samsignifa : ~a, senvalora voĉo de publikulino ; ~aĵo ; lia stato pli k pli ~iĝas.

*Aĉeti (tr). Akiri per mono: ~i firme, kontante aŭ kredite; ~i ton de, eiu²; de~i ion de de iu. ~ebla. Povanta esti ~ata: ~ebla domo, juĝisto. El~1. Pagi por liberigi iun el kaptiteco fizika aŭ morala: ĉe la Romanoj, la sklavoj povis sin el~i; laŭ kristana kredo, Jesuo el~is la homojn per sia morto. Sub~1. Delogi per mono, korupti. (Vd ŝmiri).

*Ad. Sufikso esprimanta ĝenerale la agon k uzata por derivi:

le substantivojn: 1 el substantiva radiko por signifi pli malpli daŭran agon faritan per la ilo montrata de la radiko: martel ~o; telefon~o; bros~o; kron~o; afi\$~o. RIM. 1. La responda verbo estas sensufikse derivata de la substantivo : marteli (ne : martel~i), kroni ktp. 2 el verba radiko por signifi: a) ĝeneralan k abstraktan ideon de la ago esprimata de la radiko : la uz~o de la artikolo estas tia sama, kiel en aliaj lingvojz (Kp la uzo de l'artikolo en tiu okazo ne estas korekta); oni aŭdis muzikon k kant~onZ; la ŝtel~o estas via profesioK; venĝ~o estas mia metioz; ĉiuj pozicioj de homa korpo, star~o, ir~o, salt~o, kliniĝ~o al ĉiuj flankoj, grimp~o sur ĉiuj muroj, disdon~o de salutoj, plenum~o de plej diversaj gestojZ; la ir~o de la aferojZ. Rim. 2. Pro ĉi tiu senco ad servas por nomi la artojn, kapablojn ktp : la kant~o estas tre agrabla okupoZ (ne : okup~o, ĉar temas ne pri daŭra kanto, sed pri la scipovo kanti); la pentr~o. b) longdaŭrecon aŭ ripetiĝon de la ago esprimata de la radiko : lia hieraŭa parolo estis tre bela, sed la tro multa parol-~o lacigis linZ; la paf~o daŭris tre longez; parol~o (oratoraĵo) elokventa; malriĉigas ne nehav~o, sed tro granda dezir~oZ; don~o de almozoj neniam malriĉigasZ.

IIe verbojn el verbaj aŭ substantivaj radikoj, por prezenti la agon en sia malvolviĝo k insisti pri ties daŭro aŭ ripetiĝo : martel~i (longe marteli) ; vizit~i (ofte viziti); zorg~i (konstante zorgi); mi salt~is la tutan tagon de loko al lokoZ; li kur~is ĝis li falis²; ĉiun tagon ven~as multai fremduloi : la unuai esperantistoi pacience elmet~is sin ne sole al konstanta mok~o, sed eĉ al grandaj oferojZ; kugloj senĉese fal~is; almoze elpet~i al si panon; la mastrino renkont~is ŝin ĉiam ĝentileZ; mi esperas, ke la esperantistoj nun ofte kunven~os k korespond~os inter siZ. (Kp RE.) RIM. 3. Tiu ĉi formo servas por traduki la imperfekton de la latinidaj lingvoj. Rim. 4. Kelkaj esp-istoj uzas ad kiel memstaran vorteron : lumbrilo ~is kuŝi (plue kuŝis, daŭris kuŝante) sur tegmentoj ; ni ~e (konstante) progresas; la ekonomia vivo de l'homaro ~e (senĉese, pli k pli) sennaciiĝas; ~e uzata vorto. (Vd Aĉ, AR, EG, ET, UL, k.t.p.)

adaĝo þ. Muzikverko, kies movo estas malrapida. ~e. Malrapide.

Adapti (tr). 1 Taŭge, ĝuste kunigi ion materian al io: ~i tenilon al vazo, seruron al pordo. 2 (f) Konformigi por specialaj celoj aŭ kondiĉoj : oni devas ~i sian parolon al la cirkonstancoj : tiuj versoj estas malbone ~itaj al la muziko. Kp ALFARI, ALGUSTIGI, AROMODI.

adekvataZ ∉. Konforma, egalvalora, taŭge esprimanta.

Adepto. 1 Homo akceptinta doktrinon k interesiĝanta pri ĝi. 2 Homo lerninta arton aŭ sciencon k okupiĝanta pri ĝi: la ~oj de esperanto. Kp ano, aliĝinto, disciplo. ~igi. Igi iun ~o al io: mi ~ igis mian amikon al nia grupo. Kp varbi.

*Adiaŭ. Vorto per kiu oni salutas iun, kim oni foriras de li : mi diris ~al miaj laslaj esperoj; diri ~ al la mondo surtera Z (morti); kapsigni ~on al iuZ; ni faris por la foriro de nia prezidanto ~an kunvenon. ~1 (x). Kapsigni ~on al iuZ; diri ~ al : li ~is ŝin, al ŝi kun larmoj.

Adieli (tr). Aldoni nombrojn, kvantojn unu al la alia, k kunigi ilin en unu solan : se ni ~as 4 k 4 ni ricevas 8. ~o. La supre montrita operacio.